

نگینہ بی بی

پی ایچ ڈی (پشتو) ریسرچ سکالر پختونخوا مطالعاتی مرکز، باچا خان یونیورسٹی چارسدہ

ڈاکٹر فقیر محمد

لیکچرر، پختونخوا مطالعاتی مرکز، باچا خان یونیورسٹی چارسدہ

د نورالامین یوسفزی یہ افسانو کنی د یستنی سلی اقدارو تجزیاتی مطالعہ

Nagina Bibi *

PhD (Pashto) Scholar, Pakhtunkhwa Study Center, Bacha Khan University Charsadda.

Dr. Faqir Muhammad

Lecturer, Pakhtunkhwa Study Center, Bacha Khan University Charsadda

*Corresponding Author: nagina@awkum.edu.pk

A critique of the negative values in the Pashtun society in the short stories of Noor ul Amin Yousafzai

This study offers a scholarly analysis of negative values embedded in Pashtunwali, the unwritten Pashtun code of life, as depicted in the short stories of renowned Pashtun writer Noorul Amin Yousafzai. Pashtunwali is defined as a comprehensive, enduring system of social, cultural, and moral norms that regulate Pashtun communal life, encompassing both positive ideals (e.g., hospitality, honor, justice) and negative elements that often lead to societal harm. The study highlight several key negative values like Badal, (Revenge or retribution, perpetuating cycles of violence and feuds), Swarah (offering girl as compensation to end enmity), Peghor (the demand for revenge, often generational), Barmata (capturing other resources to obtain benefits) and Gondi ao Para (partisanship in conflicts). These values are contrasted with positive principles but critiqued for causing social discord, violence, generational trauma, and stagnation,

often conflicting with modern ethics and Islamic values. Through detailed examination of Noor ul Amin Yousafzai's short stories, the study illustrates how these narratives portray destructive behaviors, internal human struggles, exploitation, and the need for societal reform. It is concluded that his short stories served as a mirror to Pashtun society, advocating peaceful evolution of Pashtunwali to prioritize harmony, justice, and progress while preserving cultural essence.

Key Words: *Pashtunwali, Negative values, Pashtun Society, Badal, Peghor, Swara.*

پښتونولي د پښتون قام د ژوند ژواک هغه نالیکلے دستور او ائین دے چې دوي ورباندې خپل ژوند ژواک تېروي دا هغه نظام دے د کوم د لاندې چې دوي خپل ژوند ژواک ، غم ښادي ، مړے ژوند او دغه رنگ خپل کلهم سماجي او معاشرتي ژوند تېروي پښتونولي چونکې د پښتنو د سماجي ژوند دستور دے په دا وجه کله کله پښتونولي دپاره د دوي د مورني ژبي پښتو کلمه هم استعمال کړے شي لکه د مثال په توگه مونږ په امروزه ژوند کښي دا خبره کوو چې فلانے ډېر بي پښتو سرے دے يا ما سره ئي ډېر بي پښتو کار اوکړو مطلب دا چې داسي کار ئي اوکړو چې د پښتونولي د ضابطي خلاف کار وو يا ورته په پښتنه ټولنه کښي بد کتلے کېږي .

د پښتونولي د تعريف په حقله نورالامين يوسفزے وائي .

،، پښتونولي يو داسي جامع ترکيب دے چې په سینه کښي ئي د پښتنو د کلتوري او ټولنيزو ادارو او قدرونو يوه دنيا اباده ده يوه داسي قاعده او قانون دے چې د زرگونو کالو هم د دې ضابطي او نظام لاندې پښتانه خپل ټولنيز ژوند تېروي د دودونو ، دستورونو او رواجونو دا مضبوط او کوټلے نظام د زرگونو کالو راهسي د

دوي د ژوند نرخ او ضابطه هم ده او
د ژوند ژواک عمراني طريقه او سليقه
هم كوم چې لكه د برطانيي د دستور د
كاغذ په ځائے د دې قام په سينو
ليكلے شوي دے كله چې د پښتنو په
گاونډي د وحشت اور وو ټول گاونډي
قامونه لا د وحشت په غېږ كښي د
كلتور په لټون ورسره وو نو هم دې
قام څخه دا ضابطه او دا نظام موجود
وو،، 1

مطلب دا چې كله د نري نور قامونه د
تهذيب و تمدن څخه نا خبره وو نو پښتانه هغه
وخت د يو داسي ټولنيز قانون څښتنان وو چې د
دوي په كلهم ژوند ژواک باندې محيط وو.
د پښتونولي په حقله سحر گل كتوزے خپل خيالات
څه په دا رنگ قلم ته سپاري.

،،پښتونولي د داسي اصولو،
رسمونو او رواياتو مجموعه
ده د كومو لاندني چې د
پښتون قام د ژوند معاملات
چلېږي، 2

يعني هغه ټول اصول او قواعد ضوابط چې د
هغې لاندې پښتون قام خپل ټولنيز ژوند تېروي
هغې ته پښتونولي وئيلے شي.
د پښتونولي د تعريف په حقله ستر محقق راج ولي
شاه خټک وائي.

،،پښتونولي د پښتنو د ژوند
ژواک نظام دے دې ته د پښتنو
كلتور يا ثقافت هم وئيلے شي
ولي د پښتونولي اصطلاح په
خپلو معنو كښي له دغه بين
المللي اصطلاحاتو نه څه زياته
پراختيا لري

. د پښتونولي اصطلاح د پښتون نه راوتلې ده او د پښتون د اصطلاح بنياد کېښوده پښتو د پښتون قام ژبه ده او د ژوند لاره هم د پښتو د فلسفې خپل رنگ او مفهوم دے دا فلسفه د همه گیر پښتون ژوند احاطه کوي د پښتنو په مادي ژوند کېښي خو پښتو په هر اړخ کېښي وي خو ولي روحاني ژوند او عقيدې هم اکثري د پښتو په بنياد ولاړې وي اسلام د پښتنو دين دے ولي دين د پښتو سره داسې گډ کړے شوے دے چې که پښتو نه پاتي کېږي نو د دين کارونو ته ئې هم زيان رسي ،، 3

اقدار د قدر جمعہ ده چې مراد ترې هغه ټولنيز او کلتوري ضوابط دي چې د يوې ټولني له خوا د ژوند ژواک کولو دپاره وضع کړے شوي دي. هغه اصول چې پښتانه ئې د خپل ټولنيز جوړښت بنسټ بولي او هم دغه پښتني اقدار چې کله رايو ځائے شي او کوم قانون او دستور ته دوام ورکوي هم دغې ته پښتونولي وئيلے شي په دې اقدارو کېښي هم لکه د کائنات د نورو څيزونو په څېر دوه قسمونه په نظر راځي چې يو ته ايجابي او بل ته سلبي اقدار وئيلے شي. ايجابي اقدار هغه اقدار هغه وي چې په ټولنه کېښي د خپرخواهي سوکالي او پرمختگ ضامن وي د پښتني اقدارو دا لاندې ورکړے شوي اقدار مونږ د ايجابي اقدارو په توگه وړاندې کولے شو.

۱. جرگه

۲. ننواتي

۳. تيگه

۴. اشر

۵. پناه ورکول

۶. بدرنگہ

سلبی اقدارو نہ مراد ہغہ قدرونہ دی چہ پہ پبنتنہ ٲولنہ کبہی ورتہ پہ بد نظر کتلے شی او خلق ورخنی کرکہ کوی دا ہغہ اقدار دی د کوم پہ وجہ چہ پہ پبنتون سماج کبہی انتشار پبدا کبہی او د دغہ انتشار پہ نتیجہ کبہی چہ دوی او د دوی ٲولنہ د کوم زیان سرہ مخ کبہی ہغہ نا قابل تلافی او یونہ سر کبہیونکہ زیان دے د دی پہ وجہ نور خلق ہم د دوی د ثقافت خخہ ٲارپری او پبنتون قام تہ د وحشی نوم ورکوی چہ یو داسی نوم دے چہ پہ خپلہ گبہہ کبہی د دنیا ٲولی بدرنگی خائے کوی.

دا سلبی او ناخوبہ اقدار کہ ہر خو پبنتانہ د خپل ٲولنیز ژوند یو اہم توکے گبہی خو ولی د دوی د لامل سرہ چہ پہ پبنتنہ ٲولنہ کبہی کوم انتشار راولارپری د ہغہ نہ پہ ہیخ ٲول انکار نہ شی کبہی او کہ شوک ئی کوی ہم نو د لہونی خوب بہ وی خکہ چہ د سلبی اقدار چہ کوم وگری خپل کری نو ہغہ د یو ناخوبہ فعل ارتکاب کوی چہ پہ دغہ وجہ دغہ کردار تہ سلبی کردار وئیلے کبہی او دغہ سلبی کردارونہ پہ خپل ناخوبہ عملونو سرہ ٲولنہ د یو لوے تاوان سرہ مخ کوی د دی سلبی کردارونو پہ حقلہ سفیر اللہ خان وائی.

”یہ وہ شخصیت ہوتی ہے جس میں کوئی بھی رد عمل پر اور سماج کے متعین کردہ دائروں سے

باہر ہو یا مقرر کردہ معیار کے مطابق نہ ہو یعنی رد عمل پردہ اور سماج کے متعین کردہ طریقہ

کار کے خلاف منفی اور غیر محتاط ہونے کے ساتھ ساتھ انتہا پسندانہ ہو،“⁴

ہر خو کہ پہ برہ حوالہ کبہی د سلبی کردارونو عکس پہ نظر راخی خو ولی یوہ نقطہ پہ کبہی داسی ہم دہ چہ تنقید تہ لارہ ہواروی ہغہ دا چہ موصوف سلبی کردارونہ ہغہ کردارونو تہ وائی چہ د سماجی ژوند د وضع کرے شوی قوانینو خلاف وی اوس کہ مونبر اوگورو نو پہ پبنتنہ ٲولنہ کبہی داسی قوانین ہم شتہ چہ د پبنتون قام لہ

خوا وضع شوي دي او د هغې په وړاندې سر ټیټي کول غوره گڼي خو هغه بیا هم د ټولني دپاره زیان مند دي لکه بدل هر پښتون اخلي او دا خبره د دوي د نالیکلي ائین یا دستور برخه ده خو ولې په ټولنه کېښې انتشار ته لاره هواروي نو په دا وجه دا سلبي دي په دې اساس دغه ذکر شوي تعریف جامع نه ښکاري نو که چرې مونږ د سلبي کردارونو یو جامع او مناسب تعریف کوو نو هغه به دا وي چې هر هغه فعل چې د ټولني د بربادې او په وروستيو پاتې کېدو کېښې خپله ونډه اچوي نو دغه سلبي کردار دې خوا کله دغه عمل ته په ټولنه کېښې په ښه نظر کتلې شي او که په برخو چې انجام ئې د ټولنيز زیان لامل وي نو هم دغه عمل سلبي او شیطاني دې او داسې عمل کونکي د سلبي کردار په نوم یادول غوره دي.

پښتونولي که هر څو د دنیا د نورو تهذیبونو نه ډېر پراخه او د ژوند ژواک دپاره یوه ښکلي تگ لاره ده خو ولې پښتونولي د دغه ښکلا سره سره څه بدرنگی هم لري چې د پښتنې ټولني د بربادې پوره پوره ذمه داره ده دغه اقدار چې د پښتنې ټولني د امن او سکون دشمن دې او د دوي ټولنه ئې اکثر په وروستو بوتلې ده په هغې کېښې دا لاندې ذکر شوي اقدار د مثال په توگه وړاندې کولې شو.

۱. بدل

۲. پېغور

۳. سوره

۴. برمه

۵. گوندي او پره

د دې نه علاوه نور هم داسې اقدار شته چې د ټولني په زیان تمامېږي اکثر په کېښې داسې هم دي چې د پښتنو مشرانو د یو مثبت سوچ د لاندې وضع کړې دي خونن سبا ئې د غلطو پښتنو له خوا منفي حیثیت خپل کړې دې لکه سوره د دشمنی د

ختمېدو دپاره په وجود كښې راغلي خو خلق بيا د هغه جيني سره ظلم زياتې كوي گوندي او پره د بهرني دشمن په مقابل كښې خپله ډله جوړول وو خو ولي اوس اكثر پښتانه خپلونه هم دغه قدر د خپل مېنځي شخړو په نتيجه كښې پكاروي چې نتيجه ئې په هر لور وشي پاشل وي په دې حقله پوهاند صديق الله رښتين وائي.

، د گوندي او گوندي مادي نتيجه كله ښه هم وي كوم وخت چې په يوه سيمه باندي كوم خارجي طاقت يرغل راوړي نو پرې وخت كښې هره گوندي يعني هره جنبه په ميرانه د دشمن مقابلې ته ودرېږي او په سيالي سره د قرباني او سرشندنې مېدان ته وروځي مگر په وطني او او قومي چارو كښې بيا د تربگني او دشمنې رنگ پيدا كوي او د ډېرې

بدې ترې راوځي ،، 5

نورالامين يوسفزې د جديد دور لوع نامتو ليكوال دے چې تر دې دمه يې ډېر كتابونه په مختلف موضوعاتو ليكلي دي چې په كښې د افسانې ونډه زياته په نظر راځي تر دې دمه د موصوف شپږ افسانوي مجموعې چاپ دي چې نومونه يې څه په دا رنگ دي.

۱. لنك روډ

۲. ډډې ونې

۳. د اسونو باچائي

۴. دريمه لار

۵. څادر

۶. د خور غاړه

د دوي په افسانو كښې د ژوند هر رنگ په نظر راځي هغوي د خپل پښتون سماج ټول رنگونه او بدرنگي د خپل تاند قلم او ژورې مشاهدې په زور خپل اولس ته وړاندي كړي دي پښتني اقدار

استحصالی قوتونو د ټولنې بد کردارونه او خیرن
مخونه په گوته کول د دوي د افسانو په حقله
ستر مترقي لیکوال سلیم راز وائي.

،، دوستوفسکي د انساني رویو
د ژوند د هلو ځلو د جبر
او استحصال تصویرونه خپلو
لیکونو کې وړاندې کړي دي
او ورسره ئې د انسان
داخلي منظر کشي هم کړې ده
د نورالامین یوسفزي افسانې
هم دغه نکتې لري ،، 6

دغه رنگ د نورالامین یوسفزي د افسانو د فن او
فکر په حواله اجمل خټک هم خپل نظر وړاندې کړی
د هغه وائي چې

،، نورالامین یوسفزي د
پښتني مینې او وینې او
ژوند د فن ، ښکلا او
ارتقاء نن یو نامتو او
مړنې ادیب دے چې د پښتو
ژبې د ځلاند او ښېرازه قلم
خاوند په خصوصي توگه پښتو
ادب کې ممتاز او منفرد
مقام لري د ده افسانې د
شخصیت او ادب د اظهار
گلدسته ده چې د دې خپل
نوي دور د فن او شعور د
اوچت معیار سره د تاریخ ،
ثقافت ، اولسي ژوند او
سماج د استحصالی جبر او
ناوړه طبقاتي معاشري
هنداره ده داسې چې
لوستونکي کېنې د انساني
شرافت احساس او زمونږ د
ملي ادب یو خونديک موثر
پېش رفت دے ،، 7

وړاندې کړې شوي د څوک چې د پېغور لړۍ دوام
داره ساتي او هر وخت په رلا ټکونه کوي.

، هسي هم د کاکور او د لا د
يو بل د سترگو ازغي وو خو په
خپته مور وو او د هر چا سره
ئي راشه درشه وو کاکور په
ذات اوچت خو په خپته نيمگرې
وۀ ځکه به د هغه دا کوشش وو
چې په هر محفل کېني په څه نا
څه شکل د لا پلار نيکه
اوستائي يا کم از کم هسي د
چا سره په ډکه حجره کېني څه

ملنډه اوکري ،، 9

هم د دغه پېغور د وجې رلا مجبور شي او يوه
شپه د کاکور د وژلو په نيت د شپې هغه پسې ارت
ته لاړ شي خو ولې دواړه د کوهي په غاړه وي نو
ارتاؤ شي او سحر چې خلق پاسي نو دواړه راوتي
سترگې پراته وي دلته مونږ کتلې شو چې يو
پېغور دوه ځوانی مرگ تر خلب بوتلي.

پېغور نومي افسانه کېني هم دغه قدر په نظر
راځي چې په کېني د حيدر يوه خبره په ناست جبار
د غلط فهمی له کبله پېغور لگي او تر دې چې
هغه په اخره کېني حيدر مړ کړي او د خپلې غلط
فهمی احساس ورته وروستو وشي خو ولې بيا اوبه
د ورشه تېرې وي هغه خبره چې په جبار بده
لگېدلي وي هغه دا وي چې.

،، خلق خپلې گدې نه شي

سمبالولې نو مونږ به مرز

څنگه قابو کړو ولې که بد

مي اووې دوله ،، 10

کله چې د هغه ملگرې اکبر د هغه نه د
حيدر د وژني وجه معلومول غوښتل نو هغه څه
داسې گويانه شو

” اکبر نور درتہ ہیخ نہ شم
وئیلے خو دومره پوهہ شه چي
هغه مالہ پیغور راکرے یو او
تہ پوهی پری چي پیغور خومره
لوي کنخل وي ،، 11

د پورته اقتباس نہ دا خبره هم په ډاگه
کې پري چي په پښتنه ټولنه کېښي پیغور څه حیثیت
لري او د دې زغمل خومره گران کار وي او د دې
پیغور وو چي خومره خلق د مرگ تر خلی ځي او په
ټولنه کېښي انتشار پیدا کې پري په ژوره کنده کېښي
هم د پیغور سلبي قدر ته اشاره شوې ده .

سوره

د سوري د حیثیت نه ټول پښتانه خبر دي چي
دا څه ته وائي او د هغه جینی چي د ورور د بدو
دلاسه مقابل دشمن ته ورکړي شي د هغې ژوند څنگه
وي په پښتون کلچر کېښي دا قدر ډېر بد دے اگر
که تخلیق شوی د ښي دپاره وو خو ولي رنگ ئي بد
اخستے دے د نورالامین يوسفزي په افسانو کېښي دا
سلبي قدر هم ډېر په مهارت سره ځائے کړے شوی
دے ،، د ادم ځوي ،، نومې افسانه کېښي دا قدر
لوستونکو ته وړاندې کړے شوی دے کله چي د
دربان نه د یوې بندیوانې د گناه په حقله تپوس
وشي نو هغه داسي گویانه شي

” او د دې خوا کېښي چي دا سر
وهلي بر وهلي جینی ويني دا
په سوره کېښي ورکړے شوې ده خو
د دشمن د کور د ژبي چري
پرېوانه وهل ټکول اونه شو
زغملے نو راوتښتېده خو دا
ورور کورته پري نه ښوده ځکه
چي بیا د شر امکان وو دومره
ئې اووهله چي دا لېونی شوه
او دا دے وس زمونږ د زندان
برخه ده ،، 12

دې سره سره که مونږ یو خوا سوره کښې جینی ورکول ظلم دے نو بل خوا د لور خور نه د رشتې کولو په وخت د هغې خوبه او رضا نه تپوس نه کول لوه ظلم دے چې په پښتون سماج کښې رواج لري د ادم خوي نومي افسانه کښې دې پله هم اشاره شوې ده.

بېټکی نومي افسانه هم په دغه تناظر کښې لیکلې شوې ده چې په کښې جینی د خپل مزاج مطابق هلک ته ورنه کړې شي او رسته ئې بل چا سره وشي د هغې د وجې هغه د مرگ تر خلی لاره شي او دا راز د یو خط په ذریعه دا څرگند شي چې هغه دا دے.

„خالده دا خط به درله ذرو ترور
زما د مرگ په دریمه درکړي او بس
دومره پوهه شه چې
په تور لحد کښې به نعرې کړه
زه د دنیا نه ارمانی راغلي

یمه،، 13

دغه رنگ ائیدیل افسانه کښې هم د جینی د مرضی نه بغیر د یو جاهل هلک سره د هغې واده اوکړې شي او دومره ظلم ورسره اوکړي چې د مور جوړېدو قابله پاتې نه شي ځکه چې د ناجورتیا په حالت کښې هم د غریبې نصیب کښې وهل ټکول وي او بیا چې کله هغوي ته پته اولگي چې وس دا اولاد نه شي راوړے نو طلاق ورکړي د کوم له وجې چې د هغې د واده د نوم نه نفرت شي.

بدل

بدل د پښتون سماج یو بل ناویاته عمل دے چې اکثر په کښې نسلونو ختم شي او دغه رنگ په پښتنه ټولنه کښې دا انتشار د یو نسل نه بل نسل ته منتقل کړېږي اکثر پښتانه په بدل اخستو کښې د تجاوز نه کار واخلي چې یو بد فعل دے او نړی د تذبذب ښکار کوي که څوک د خپل مړي بدل د خپل مقابل دشمن څخه وانه خلی نو په پښتنه ټولنه کښې ورته سپک کتلے شي او پچموزې ورپسي

کوي چې دا مردان نه دي يا دوي وپرېږي اگر چې قرآن وائي چې که تاسو خپل دشمن معاف کړئ نو دا غوره ده ولې پښتون خپل بدل په هيڅ شان نه معاف کوي.

نورالامين يوسفزي په خپلو افسانو کېږي د پښتونولي دې سلبي قدر ته ډېر ځائے ورکړې دے او په ډېره اوستکاری سره ئې د دې زيان په گوته کړې دے.

عکس نومي افسانه کېږي هم د بدل او انتقام ت غوندي عکس په نظر راځي.

تورتمونه نومي افسانه خالص په دغه قدر تخليق شوې ده او ملک صېب په کېږي د هغه کردار په توگه وړاندې شوي دے چې د دغه قدر ساندويه دي او د بدل او انتقام په اور کېږي داسې سوزي چې د دشمن په ځائے د راکټ په مدد سره هغه ځوي مړ کړي څوک چې د بدل نه اخستلو په حق کېږي وي او دغسې د خپل انتقام تنده سره کړي راکټ سره د اجرت په وخت راکټ خبر شي چې فلک د دشمن په ځائے د ځوي سر خورول غواړي نو هغه ورته وائي.

”ملکه دا خو د خر په ځائے
کلال داغل دي نو راکټه دا
خبرې پرېږده زما تنده سره
کړه زه ډېر زر بدل اغستل
غواړم او دا کار وس د دي

ځائے نه دے ،، 14

د دې اقتباس نه دا اندازه کېږي چې پښتون خپل بدل په هر شان سره اخستل غواړي لکه ملک صېب د دشمن په ځائے خپل ځوي وژني خو چې دومره تنده ئې سره شي.

درنگ يوه بله افسانچه ده چې په دې قدر باندې ليکلې شوې ده هغه بدل ده په بدل نومي افسانه کېږي دا ښودلې شوي دي چې د پښتون ورومبه هدف د غليم نه انتقام دے او چې تر څو ئې دا انتقام نه وي اخستے نو په قلاړه نه کيني دا افسانه د خپل ارزښت د وجې وړاندې کوم

„هغه چې د ولایت نه په بیالوجی کښې د اېم اېس ډگري واخسته او وطن ته راستون کېدو نو یو ملگري ترې پوښتنه وکړه چې د مستقبل منصوبه بندي دې څه کړې ده په وطن کښې راله تربورانو په پټي ورور وژلې دې اول به د هغه بدل اخلم نو بیا به د هغه بدل اخلم نو بیا به وروستو گورو هغه ډېر په عادي لهجه

کښې جواب ورکړو،، 15

د دې افسانې نه اندازه کېږي چې پښتون بدل اخستو ته څومره لېواله وي او د هر کار نه اول هم دغه کار گڼي په دې افسانه کښې دا خبره هم په گوته شوې ده چې که هر څو پښتانه د جدیدو علومو سره آشنا شوي دي خو ولې خپل فرسوده رواج نه سرغړونه نه کوي او هم دا د دوي د ناکامی وجه ده.

په پښتنه ټولنه کښې د ملک او خان کردار هم داسې دې چې اکثر سلبی وي او د خان په غم کښې گرځي د قام په سود او زیان ئې هیڅ کار نه وي او زمونږ د ټولني مزاج هم دا دې که د دغه خان یا ملک دروغ وائي نو هم خلقو ته رښتیا لگي ځکه چې رتبه کښې اوچت وي.

غل نومې افسانه کښې په دې هکله ښه منظر کشي شوې ده چې یو بد کردار او جنسي درنده خان یو هلک ته وائي چې په خله لاس کېده گڼي په تا څوک باور نه کوي او زما په خله ټول خلق یقین کوي.

„ اے گوره خانه! ستا خپر په دې کښې دې چې پرده شي گڼي د غل او از درباندي کوم ستا به هیڅوک اونئ مني ولې چې ته هم ځوان زلمے ئې د ریمو لور هم

خوانه جینی او ایکی یوازی ده
دا د رندو کله دے دلته خان
روند که ، ، 16

او بیا سبا شه افسانه کبې هم د ملک کردار د
یو وحشی بڼولے شوه دے څوک چې د خپلې بڼې په
غیر موجودگی کبې د یوې کم عمره نوکرې سره
جنسی زیاتے کوي او په دغه لاره د خپل هوس تنده
سروي.

د وینو ډکه خله نومی افسانه کبې هغه د
قامی مشرانو مخونه په گوته شوي دي چې د جنگ
اور ته د خپلو مفادو دپاره لمنې وهي او خپل
قام د مرگ په ولقه کبې ورکوي تر دې چې دومره
تباهي وشي چې څوک ئې د سمبالښت هم نه وي او
په خپلو وینو کبې د دواړو کلو گلونه خوانی لت
پت پرتې وي.

پېراسائیت نومی افسانه کبې د مرزا کردار د
سلبي کردار په توگه وړاندې کړے شوه دے څوک چې
د کلي مشر وي خو ولې د خپلو مفادو دپاره د
خلقو بده خوښوي او د دوي په روغه جوړه خفه
کېږي د مرزا د شېطاني او سلبي کردار اندازه د
دې اقتباس نه کېږي.

،، روغه نه . . نه روغه
خو په هیڅ شان نه دي کېدل
پکار که دا روغه اوشوه نو
ډېره غټه فائده به مې د
گوتو اوځي د اوبو لاندې
دېرش جیربه پتے او هغه هم
نیم بها پوکے ورکوه
مرزا پوکے چې دا اور درنه مړ

نه شي ، ، 17

احساس ، غل ، پاس په کمره ولاړه گله ، د
اغلی سینه ، زهر ، پنځه بلاگاني ، پېراسائیت
خو هغه افسانې دي چې د امرد پرستی په سلبي
رویه لیکلے شوي دي چې د پښتني ټولني په لمن
یو نه وړاندېدونکے داغ دے.

په پښتنه ټولنه كښې اكثر كسب گرو ته بد كتلے شي اگر كه دا رويه اوس د تعليم له وجې ډېره ختمه شوې ده ولې په لاشعوري توگه اوس هم په ځينې وختونو كښې خپل ځان څرگندوي د كلو او قبائلو په سيمه كښې دا ناسور زيات ليدۍ شي او وجه ئې د وگړو جهالت وي .

د وخت پېكړې ، وائي دا ما نه ، بور نونكې خوب او بيا سبا شه هغه افسانې دي چې د خانانو او نورو پښتنو هغه روئې په كښې قلم بند شوي دي چې دوئي د كسب گرو په حقله لري د وخت پېكړې نومې افسانه كښې د يو كلال ځوي چې تعليم وكړي خو ولې د كلي خان په دې وجه بدې شي چې دا خو د يو كلال ځوي دے او په هره خبره كښې ورته هيبت خان چې يو سلبي كردار دے دغه پېغور كوي لكه دا چې .

،، يارانو وس به د كلي كلانان
او جولاگان راځي نو مونږ ته
به د لور خور د پروني او ننگ
ناموس چل ښائي،، 18

د پورته بحث په نتيجه كښې مونږ دا خبره په وثوق سره كوله شو چې نورالامين يوسفزې د جديد دور هغه افسانه نگار دے چې په خپلو افسانو كښې ئې د پښتونولي سلبي اقدار په ډېر مهارت سره ځائے كړي دي او د هغې اصلاح يو توان مند كوشش كړے دے .

حواله جات

1. نورالامين يوسفزې ، پښتون دانش ، اعراف پرنټرز ، پېښور ښار ، سپتمبر ۲۰۲۲ ، مخ ۱۴
2. سحر گل كتوزے ، پښتو ادب پوهنه ، يونيورسټي پبلشرز پېښور ، ستمبر ۲۰۱۸ ، مخ ۳۵۴

۳. راج ولی شاہ خٹک ، روہالوجی ، یونیورسٹی پبلشرز پیٹنور ، ۲۰۱۳ ، مخ ۱۳۶-۳۷
۴. سعید اللہ خان ، ایم فل مقالہ ، دھت رائے پریم چند کے افسانوں میں کرداروں کے جارحانہ اور فنی رویوں کا جائزہ ، شعبہ اردو جامعہ پشاور ، سیشن ۲۰۱۵ ، ص ۴۹
۵. صدیق اللہ رشتین ، پبنتنی لارنود ، یونیورسٹی پبلشرز پیٹنور ، دویم چاپ ، مخ ۶۸
۶. نورالامین یوسفزے ، پبنتون دانش ، ڈی ڈی ونی سریزہ ، جنوری ۱۹۹۶ء ، مخ ۱۱
۷. نورالامین یوسفزے ، اجمل خٹک سریزہ ، دا قیصی دا افسانہ ، کتاب کور پیٹنور ، اپریل ۲۰۲۵ ، د کتاب شا مخ
۸. ہم دغہ اثر ، مخ ۶۵
۹. ہم دغہ اثر ، مخ ۷۹
۱۰. ہم دغہ اثر ، مخ ۱۰۸
۱۱. ہم دغہ اثر ، مخ ۱۱-۱۱۰
۱۲. ہم دغہ اثر ، مخ ۲۵۴
۱۳. ہم دغہ اثر ، مخ ۳۸۰
۱۴. ہم دغہ اثر ، مخ ۷۰
۱۵. ہم دغہ اثر ، مخ ۶۱۵
۱۶. ہم دغہ اثر ، مخ ۳۷-۱۳۶
۱۷. ہم دغہ اثر ، مخ ۲۹۶
۱۸. ہم دغہ اثر ، مخ ۱۶۸